

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА**

**ПРОГРАМА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
за напрямом
«ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ФАХІВЦЯ ІЗ СУПРОВОДУ
ВЕТЕРАНІВ ТА ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ ОСІБ**

СХВАЛЕНО

науково-методичною радою Чернівецького
національного університету
імені Юрія Федьковича

Протокол № 8 від 26 лютого 2026 року

ГОЛОВА

науково-методичної ради

Проректор з науково-педагогічної роботи
та освітньої діяльності

Тетяна ФЕДІРЧИК

**Чернівці
2026**

РОЗРОБНИКИ: робоча група науково-педагогічних працівників Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Керівник робочої групи:

Олег ШМАНЬКО, кандидат історичних наук, доцент, керівник Центру ветеранського розвитку ЧНУ ім. Юрія Федьковича

Члени робочої групи:

- **Тетяна ФЕДІРЧИК**, проректор з науково-педагогічної та освітньої діяльності ЧНУ, доктор педагогічних наук, професор.
- **Ірина ОСОВСЬКА**, проректор з науково-педагогічної, міжнародної та гуманітарної діяльності ЧНУ, доктор філологічних наук, професор.
- **Валентина РАДЧУК**, кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри практичної психології, керівник Соціально-психологічного центру Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;
- **Сергій КАРМАЛЮК**, кандидат історичних наук, доцент кафедри педагогіки та соціальної роботи Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;
- **Ян ЧАПЛАК**, кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича;
- **Валерій ВІВЧАРЮК**, начальник управління з питань ветеранської політики Чернівецької обласної військової адміністрації.

Освітня програма підвищення кваліфікації фахівця із супроводу ветеранів та демобілізованих осіб розроблена відповідно до:

- Типової освітньої програми підвищення кваліфікації за напрямом «Організація роботи фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб», затвердженої Наказом Міністерства ветеранів України від 12.09.2025 р. №704;
- Державного стандарту соціальної послуги соціальної адаптації ветеранів війни та членів їхніх сімей (затвердженого та введеного в дію наказом Міністерства соціальної політики України від 11.04.2024 р. №175-ІІ);
- Професійного стандарту «Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб» (затвердженого та введеного в дію наказом Міністерства у справах ветеранів від 31.12.2024 № 508);
- Рекомендацій щодо розроблення освітніх програм підвищення кваліфікації фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб (затверджених наказом Міністерства у справах ветеранів від 22.08.2024 р. №269).

1. Опис програми

1. Загальна інформація	
Назва напрямку підвищення кваліфікації	Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб
Галузь знань:	Спеціальність:
A «Освіта»	всі спеціальності
C «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»	C4 «Психологія»
D «Бізнес, адміністрування та право»	D3 «Менеджмент» D4 «Публічне управління та адміністрування» D8 «Право» D9 «Міжнародне право»
I «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення»	I4 «Медична психологія» I10 «Соціальна робота та консультивання»
K «Безпека та оборона»	K5 «Військове управління (за видами збройних сил)» K9 «Правоохоронна діяльність»
Професійна кваліфікація	2446.2 Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб
Обсяг програми підвищення кваліфікації	5 кредитів ЄКТС
Передумови	Диплом бакалавра 6 рівень НРК; диплом спеціаліста; диплом магістра 7 рівень НРК
Мова викладання	Українська
Документ про опанування програми підвищення кваліфікації	Свідоцтво про підвищення кваліфікації державного зразка, сертифікат встановленого зразка
Термін дії програми підвищення кваліфікації	Безстроково
Інтернет-адреса постійного розміщення програми підвищення кваліфікації	https://www.chnu.edu.ua/
Кількість осіб у групі	Від 15 до 25
Форма навчання та вартість	інституційна (очна) / дистанційна на платній основі (визначено умовами договору)

2. Мета програми підвищення кваліфікації

Формування у слухачів загальних і фахових компетентностей, передбачених професійним стандартом «Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб», необхідних для здійснення заходів з підтримки таких категорій осіб (далі – особи з відповідними статусами):

ветеранів війни;

військовослужбовців, поліцейських, осіб рядового і начальницького

складу служби цивільного захисту, які проходять лікування та реабілітацію після участі в бойових діях і при цьому не отримали статусу учасника бойових дій або особи з інвалідністю внаслідок війни:

осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною;

постраждалих учасників Революції Гідності;

осіб з числа військовослужбовців, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України;

членів сімей осіб, визначених в абзацах другого - шостому цього пункту;

членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни;

членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;

членів сімей військовослужбовців, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які зникли безвісти за особливих обставин під час проходження військової служби (служби);

інших демобілізованих осіб в рамках їх реінтеграції у територіальну громаду та забезпечення доступу до ресурсів задля покращення якості їх життєдіяльності.

3. Характеристика програми підвищення кваліфікації

Предметна область

**(галузь знань,
спеціальність,
спеціалізація)**

Об'єкти вивчення: особи з відповідними статусами; особливості соціально-правового захисту; організація та реалізація супроводу та заходів з підтримки; публічні та соціальні послуги в сфері ветеранської політики; підходи до взаємодії та партнерства тощо.

Теоретичний зміст предметної області: поняття, категорії, термінологія у галузі соціальної роботи; система ветеранської політики та соціального захисту; норми чинного законодавства; теорії і підходи до інформування, консультивання, підтримки, супроводу, реінтеграції та соціалізації; захисту прав та інтересів, представництва інтересів ветеранів/ветеранок війни, демобілізованих осіб та членів їх сімей; методики психологічної діагностики та терапії; зміст та моделі кейс-менеджменту; взаємодія; особливості перенаправлення; документування.

Методи, методики та технології: загальнонаукові й психолого-педагогічні методи, сучасні методи роботи з цільовою категорією, технологія кейс-менеджменту, інформаційно-комунікативно-консультативні технології, технології фасилітації, наставництва та менторства.

Інструменти та обладнання: сучасні універсальні та спеціалізовані інформаційні системи та програмні продукти; бібліотечні ресурси та

	технології, зокрема електронні: засоби зв'язку, нормативно-правові документи, методична література.
Орієнтація програми підвищення кваліфікації	Програма розроблена відповідно до нормативно-правових актів у сфері ветеранської політики. Програма пропонує системний та комплексний підхід до опанування професійними компетентностями фахівцями із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб (далі – фахівці із супроводу) для супроводу осіб з відповідними статусами із застосуванням технологій кейс-менеджменту.
Основний фокус програми підвищення кваліфікації	Програма спрямована на формування у слухачів актуальних знань та практичних навичок у сфері соціально-правового захисту осіб з відповідними статусами. Особливу увагу приділено методам психологічної діагностики, технікам консультування та інформування, що застосовуються у роботі із вищезазначеними категоріями осіб. Програма орієнтована на підвищення ефективності міждисциплінарної взаємодії у системі супроводу та надання заходів з підтримки особам з відповідними статусами. Ключові слова: ветерани війни, демобілізовані особи, публічні, адміністративні, соціальні, освітні, медичні послуги, супровід, заходи з підтримки, первинна та вторинна правнича допомога, трирівнева психологічна допомога, органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, територіальна громада, регіональні/місцеві програми у сфері ветеранської політики тощо.
Особливості програми підвищення кваліфікації	Програма підвищення кваліфікації побудована на основі авторських курсів, містить актуальний та унікальний контент, базується на використанні інтерактивних методів та інформаційно-комунікативних технологій навчання, що дозволяє отримати якісні знання та ефективні практичні навички, розширити кар'єрні можливості у сфері використання моделей та методів інтелектуального аналізу гетерогенних даних з різних джерел та їх спільного використання для розв'язання важливих прикладних задач.
Структура програми підвищення	Програма підвищення кваліфікації включає п'ять обов'язкових освітніх компонентів

кваліфікації

4. Придатність випускників до працевлаштування

Придатність до
працевлаштування

Слухачі програми підвищення кваліфікації можуть залучатись до роботи фахівцями із супроводу в комунальних установах (закладах), комунальних некомерційних підприємствах, комунальних некомерційних товариствах зокрема в закладах охорони здоров'я, в інших підприємствах, установах, організаціях незалежно від форм власності.

5. Викладання та оцінювання

Викладання та
навчання

Форма організації освітнього процесу: змішана.
Основним підходом у навчанні є практико- та проблемно орієнтоване навчання з елементами самоосвіти.

В освітньому процесі використовуються традиційні форми роботи, такі як лекції, практичні заняття, індивідуальні та групові консультації, методи моделювання професійних ситуацій, розв'язання ситуативних завдань (кейсів), рольові та імітаційні ігри, дискусії тощо.

Супервізійний супровід усіх учасників освітнього процесу забезпечується після закінчення програми.

Оцінювання

Оцінювання навчальних досягнень слухачів здійснюється у формі комплексного підсумкового тестування (в онлайн форматі).

6. Програмні компетентності

Інтегральна
компетентність (ІК)

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у соціальній сфері або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій, технологій та методів соціальної роботи і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні
компетентності
(ЗК)

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 4. Здатність працювати в команді.

ЗК 5. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані рішення

**Фахові
компетентності
(ФК)**

ЗК 7. Здатність використовувати сучасні інформаційні ресурси та програмні продукти

ЗК 8. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ФК 1. Знання і розуміння нормативно-правової бази стосовно ветеранської політики, соціальної роботи та соціального забезпечення: організації і планування роботи з ведення ділової документації та застосування системи електронної взаємодії.

ФК 2. Здатність виявляти в адміністративно-територіальній одиниці/територіальній громаді осіб/сімей, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та вести їх реєстр.

ФК 3. Здатність визначати та оцінювати індивідуальні потреби ветеранів війни, демобілізованих осіб, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України, а також фактори, що порушують життєдіяльність особи/сім'ї.

ФК 4. Здатність проводити консультивання та інформування з питань: правової, психологічної допомоги; медичної реабілітації; соціальної професійної адаптації; сприяння зайнятості; отримання житла; забезпечення розвитку спорту ветеранів війни та демобілізованих осіб; вшанування пам'яті ветеранів.

ФК 5. Здатність застосовувати технологію кейс-менеджменту при здійсненні супроводу ветеранів війни, демобілізованих осіб, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України, які потребують підтримки (допомоги).

ФК 6. Здатність планувати, організовувати та забезпечувати надання публічних, в тому числі і соціальних, послуг цільовій аудиторії, представляти їх інтереси.

ФК 7. Здатність дотримуватися етичних принципів та стандартів у роботі з ветеранами війни, демобілізованими особами, членами їх сімей, членами сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України, які потребують підтримки (допомоги).

ФК 8. Здатність виявляти і залучати ресурси організацій, партнерів для виконання завдань

професійної діяльності.

ФК 9. Здатність до аналізу соціально-психологічних явищ, процесів становлення, розвитку та соціалізації особистостей ветеранів війни, демобілізованих осіб, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України, які потребують підтримки (допомоги).

ФК 10. Здатність надавати первинну психологічну допомогу, спрямовану на запобігання потраплянню у складні життєві обставини ветеранів війни, демобілізованих осіб, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України.

ФК 11. Здатність налагоджувати співпрацю з суб'єктами надання публічних (електронних публічних) послуг ветеранам війни/членам сімей та залучати їх до взаємодії.

ФК 12. Здатність організовувати спільну діяльність фахівців з різних галузей і непрофесіоналів, ініціювати командування та координувати командну роботу.

6. Програмні результати навчання

ПРН 1.

Здійснювати пошук, аналіз і синтез інформації з різних джерел для розв'язання конкретних завдань з супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, застосовувати сучасні інформаційні ресурси та програмні продукти.

ПРН 2.

Розуміти закономірності та особливості організації та планування роботи з ведення професійної документації, в тому числі електронної, відповідно до норм чинного законодавства із дотриманням принципів професійної етики; застосовувати систему електронної взаємодії та моніторингу результативності роботи.

ПРН 3.

Застосовувати нормативно-правові акти, що регулюють професійну діяльність у сфері надання послуг, в тому числі і соціальних, для надання підтримки ветеранам війни та демобілізованим особам і їх сім'ям у територіальних громадах, критично підходити до пошуку джерел і методів збору та аналізу інформації.

ПРН 4.

Діяти згідно з порядком оцінювання потреб ветеранів війни, демобілізованих осіб, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників та Захисниць України відповідно

	до віку, статі та ресурсів із дотриманням етичних вимог, принципу конфіденційності; критично оцінювати достовірність одержаної інформації, визначати на її основі потреби цільової аудиторії та завдання інтервенційного індивідуального плану.
ПРН 5.	Розуміти зміст та особливості, у т.ч. гендерні, консультування та інформування з питань: соціального забезпечення; медичного обслуговування та реабілітації; надання психологічної, правничої допомоги; професійної адаптації; сприяння зайнятості; отримання житла; забезпечення розвитку спорту ветеранів/ветеранок війни та демобілізованих осіб; отримання цифрових послуг; вшанування пам'яті ветеранів війни, Захисників та Захисниць України.
ПРН 6.	Розуміти зміст та особливості, у т.ч. гендерні, консультування та інформування про державні, регіональні, місцеві програми підтримки осіб з відповідними статусами. Вміти визначати перелік необхідних соціальних послуг, форм і методів соціальної роботи з особами з відповідними статусами, щодо задоволення їх потреб.
ПРН 7.	Встановлювати причини негативних соціальних явищ, які призводять до порушення здоров'я, благополуччя, гармонійних взаємин у суспільстві та сім'ї, зумовлюють соціальну ізоляцію, пригнічення, маргіналізацію осіб з відповідними статусами.
ПРН 8.	Виявляти сильні сторони та залучати особистісні ресурси осіб, які звертаються, ресурси ветеранської спільноти територіальної громади та державні ресурси для розв'язання проблем таких осіб, виходу їх із складних життєвих обставин.
ПРН 9.	Організовувати та проводити активності з профілактики соціальних проблем, які порушують нормальну життєдіяльність, заходи первинної психологічної допомоги, психологічної діагностики та розмовної терапії у роботі з особами з відповідними статусом.
ПРН 10.	Визначати зміст співпраці з організаціями-партнерами для виконання завдань професійної діяльності.
7. Ресурсне забезпечення реалізації програми підвищення кваліфікації	
Кадрове	Освітній процес забезпечується науково-

забезпечення

педагогічними, педагогічними працівниками, які мають відповідну базову освіту та/або наукові ступені/звання, практичний досвід. Залучення викладачів, тренерів до викладання освітньої програми здійснюється відповідно до їх наукових спеціальностей: моніторингу рівня їх наукової активності; систематичного підвищення професійної кваліфікації; впровадження результатів наукової діяльності та стажування у навчальному процесі.

Матеріально-технічне забезпечення

Освітній процес здійснюється в спеціалізованих кабінетах, обладнаних сучасними технічними засобами навчання. Слухачі мають можливість користуватися комп'ютерним забезпеченням з безкоштовним доступом до мережі Інтернет, електронними бібліотеками, пунктами харчування. Стан усіх приміщень відповідає вимогам правил пожежної безпеки, санітарним вимогам та доступності до будівель маломобільних груп населення.

Інформаційне та навчально-методичне забезпечення

Система інформаційного забезпечення програми підвищення кваліфікації включає: офіційний сайт, точки бездротового доступу до Інтернету; відкриті електронні курси на онлайн освітніх платформах, електронна бібліотека, електронний архів-репозитарій, електронний каталог віртуальної бібліотеки; методичні рекомендації та дидактичні матеріали для самостійної й індивідуальної роботи слухачів з освітніх компонентів програми.

II. Перелік освітніх компонентів програми підвищення кваліфікації та їх логічна послідовність

Код н о	Компоненти програми	Кількість годин	Форма навчання	Форма підсумк. контролю
1	2	3		4
I. ОБОВ'ЯЗКОВІ КОМПОНЕНТИ				
ОК.1	Соціально-правовий захист осіб з відповідним статусом	30	змішана	Підсумкове тестування
ОК.2	Кейс-менеджмент у роботі з особами з відповідним статусом.	28	змішана	
ОК.3	Психосоціальна підтримка осіб з відповідним статусом	30	змішана	
ОК.4	Ведення професійної документації та звітування	30	змішана	
ОК.5	Адаптація осіб з відповідним статусом до життя у територіальній громаді	30	змішана	
II. АТЕСТАЦІЯ				
	Комплексне підсумкове тестування	2	онлайн	Комплексне підсумкове тестування
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ			6	

III. Форма атестації слухачів програми підвищення кваліфікації

Навчання за програмою підвищення кваліфікації завершується атестацією слухачів у формі комплексного підсумкового тестування (в онлайн форматі) з виявленням рівня досягнення програмних результатів і компетентностей, передбачених цією програмою.

IV. Використані та рекомендовані нормативно-правові акти та література

1. Закон України "Про вищу освіту". Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. Професійний стандарт "Фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб". Режим доступу: <https://register.nqa.gov.ua/profstandart/fahiviec-iz-suprovodu-veteraniy-vijni-tademobilizovanih-osib>
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 05 липня 2024 року № 779 "Про затвердження Порядку та умов надання у 2025 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб та окремі заходи з підтримки осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України". Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/779-2024-%D0%BF#Text>
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 серпня 2025 року № 881 "Деякі питання забезпечення діяльності фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб". Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/881-2024-%D0%BF#Text>
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 серпня 2025 року № 868 "Деякі питання оплати праці фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб". Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/868-2024-%D0%BF#Text>
6. Постанова Кабінету міністрів України від 30 серпня 2002 року № 1298 "Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери". Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1298-2002-%D0%BF#Text>
7. Наказ Мінветеранів від 21 січня 2025 року № 86 "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації проведення відбору кандидатів на посаду фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб". Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendatsiy-schodoorganizatsii-provedennya-vidboru-kandidativ-na-posadu-fahivtsya-iz-suprovoduveteraniy-viyni-ta-demobilizovanih-osib-dsl>
8. Наказ Мінветеранів від 22 серпня 2024 року № 268 "Про затвердження Переліку питань для проведення тестування кандидатів на посади фахівців із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб на знання законодавства". Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-ministerstvo/category/200-nakazi-z-osnovnihpitan-diyalnosti-minveteraniy-pro-zatverdzhennya-pereliku-pitan-dlya-provedennyatestuвання-kandidativ-na-posadi-fahivtsiv-iz-suprovodu-veteraniy-viyni-tademobilizovanih-osib-na-znannya-zakonodavstva-vid-22082024--268>
9. Наказ Мінветеранів від 22 серпня 2024 року № 269 "Про затвердження Рекомендацій щодо розроблення освітніх програм підвищення

кваліфікації фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”. Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-ministerstvo/category/200-nakazi-z-osnovnih-pitan-diyalnostiminveteraniv/pro-zatverdzhennya-rekomendatsiy-schodo-rozroblennya-osvitnihprogram-pidvischennya-kvalifikatsii-fahivtsya-iz-suprovodu-veteraniv-viyni-tademobilizovanih-osib-vid-22082024--269>

10. Наказ Мінветеранів від 07 січня 2025 року № 7 “Про затвердження примірних форм первинної документації та звітності щодо здійснення заходів з підтримки”. Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-zatverdzhennya-primirnih-formpervinnoi-dokumentatsii-ta-zvitnosti-schodo-zdiysnennya-zahodiv-z-pidtrimki-vid>

11. Наказ Мінветеранів від 16 червня 2025 року № 481 “Про внесення змін до Методичних рекомендацій щодо організації проведення відбору кандидатів на посаду фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”. Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-vnesennya-zmin-do-metodichnih-rekomendatsiyschodo-organizatsii-provedennya-vidboru-kandidativ-na-posadu-fahivtsya-izsuprovodu-veteraniv-viyni-tademobilizovanih-osib-vid>

12. Наказ Мінветеранів від 17 червня 2025 року № 482 “Про внесення змін до деяких форм первинної документації та звітності щодо здійснення заходів з підтримки”. Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-vnesennya-zmin-do-deyakihform-pervinnoi-dokumentatsii-ta-zvitnosti-schodo-zdiysnennya-zahodiv-z-pidtrimki-vid>

13. Наказ Мінветеранів від 22 листопада 2024 року № 422 “Про затвердження Методичних рекомендацій щодо обласнування робочого місця фахівця із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”. Режим доступу: <https://mva.gov.ua/pro-ministerstvo/category/200-nakazi-z-osnovnih-pitan-diyalnostiminveteraniv/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendatsiy-schodo-oblashtuvannyarobochogo-mistsya-fahivtsya-iz-suprovodu-veteraniv-viyni-tademobilizovanih-osib>

Зміст та обсяг освітніх компонентів програми підвищення кваліфікації

№ ОК № Тем	Назви освітніх компонентів і тем програми підвищення кваліфікації	кількість год.		
		Всього	лекції	практич.
ОК.1.	Соціально-правовий захист осіб з відповідним статусом			
	Державна ветеранська політика України.	6	4	2
Тема 1.	1.1. Система державної ветеранської політики. Нормативно-правові акти, що регулюють діяльність фахівців із супроводу. 1.2. Соціальні статуси ветеранів війни, демобілізованих осіб та членів їх сімей. Відновлення втрачених або пошкоджених посвідчень. 1.3. Посвідчення та нагрудні знаки.			
	Система соціального захисту осіб з відповідним статусом, медична, реабілітаційна допомога, освітні послуги	6	4	2
Тема 2.	2.1. Виплати та їх види. 2.2. Надання пільг та грошових компенсацій. 2.3. Надання соціальних допомог. 2.4. Медична та реабілітаційна підтримка. 2.5. Види пільг на навчання, ваучери на навчання та профадаптація.			
	Правнича допомога особам з відповідним статусом.	3	6	4
Тема 3.	3.1. Порядок звільнення з військової служби за станом здоров'я військовослужбовців (мобілізація, контракт). Процедура проходження військоволікарської комісії (далі – ВЛК). Порядок направлення для проходження ВЛК. Процедура проходження оцінювання повсякденного функціонування особи експертними командами (далі – ЕКОІФ). 3.2. Порядок оскарження дій або бездіяльності підприємств, установ та організацій, що надають пільги. 3.3. Оскарження дій або бездіяльності			

	посадових осіб щодо видачі довідок про обставини травми.			
Тема 4.	Матеріально-соціальне забезпечення осіб з відповідним статусом. 4.1. Нормативно-правові акти та механізми забезпечення осіб з відповідним статусом житлом. 4.2. Процедура виділення земельних ділянок.	6	4	2
Тема 5.	Пенсійне забезпечення ветеранів війни. 5.1. Основні поняття та принципи пенсійного забезпечення в Україні. Пенсійне забезпечення: виплата пенсій за віком, за інвалідністю та по втраті годувальника. Правовий статус ветеранів війни та їх пенсійне забезпечення. 5.2. Види пенсій та пенсійні виплати для ветеранів війни в Україні. Особливості пенсійного забезпечення ветеранів війни, які проживають за кордоном. 5.3. Порівняння пенсійного забезпечення ветеранів війни в Україні з пенсійними системами інших країн.	6	4	2
	Всього	30	20	10
ОК 2.	Кейс-менеджмент у роботі з особами з відповідним статусом			
Тема 1	Інтегрований підхід у роботі кейсменеджера з особами з відповідним статусом. 1.1. Основні принципи інтегрованого підходу у роботі з особами з відповідним статусом. 1.2. Міжвідомча взаємодія в організації інтегрованого підходу у роботі фахівців із супроводу. 1.3. Практика та проблемні аспекти реалізації інтегрованого підходу. 1.4. Комунікація та інформування у реалізації інтегрованого підходу.	2		2
Тема 2	Технологія кейс-менеджменту: алгоритм, інструменти, документування. 2.1. Поняття та сутність кейс-менеджменту.	6		6

	2.2. Роль фахівця із супроводу як координатора послуг. 2.3. Аналіз піраміди Маслоу у контексті потреб ветерана війни. 2.4. Алгоритм дій фахівця із супроводу (первинні заходи з підтримки). 2.5. Основні види документів (заяви, оцінка потреб, індивідуальний план, звіти, акти). Індивідуальний план супроводу. 2.6. Оцінка результатів та завершення кейсу. Аналіз досягнення цілей індивідуального плану. Завершення супроводу та рекомендації для подальшої підтримки			
Тема 3	Вивчення та використання ресурсів громади у кейс-менеджменті запитів осіб з відповідним статусом. 3.1. Поняття "ресурс", "ресурс громади". 3.2. Гендерний профіль територіальної громади – інформаційний ресурс громади та інструмент вивчення ресурсів громади. 3.3. Ресурси осіб з відповідним статусом. 3.4. Мапування (картування) внутрішніх ресурсів громади, осіб з відповідним статусом. 3.5. Робота з інструментом для картування Google My Maps.	4		4
Тема 4	Координація кейс-менеджера надавачами публічних, соціальних, освітніх, медичних послуг тощо. 4.1. Теоретико-правові засади публічних послуг та їх класифікація. 4.2. Інституційна взаємодія та координація суб'єктів надання послуг. 4.3. Процедурний механізм міжвідомчого перенаправлення клієнтів. 4.4. Клієнтоорієнтована багаторівнева модель організації підтримки.	3	4	4
Тема 5	Домашнє насильство у родині осіб з відповідним статусом: кейс-менеджмент у ситуаціях ризику. 5.1. Виявлення ознак домашнього насильства під час оцінки потреб клієнта. 5.2. Роль кейс-менеджера у координації дій між соціальними, правовими та		4	4

	медичними службами. 5.3. Алгоритм міжвідомчого реагування та перенаправлення клієнта (законодавча база + практичні кроки). 5.4. Особливості комунікації з особами з відповідним статусом у випадках насильства. 5.5. Документування кейсу: оцінка ризиків, план безпеки, індивідуальний план супроводу.		
Тема 6	Робота кейс-менеджера із випадками залежностей у ветеранів війни та членів їх сімей. 6.1. Виявлення ризиків адиктивної поведінки під час оцінки потреб. 6.2. Функції кейс-менеджера у координації підтримки (психолог, нарколог, реабілітаційні центри, громадські ресурси). 6.3. Алгоритм дій при підозрі факті залежності: первинне консультивання, перенаправлення, супровід. 6.4. Інтеграція профілактичних заходів у індивідуальний план супроводу. 6.5. Моніторинг та оцінка результатів: як фіксувати зміни та коригувати індивідуальний план.	4	4
Тема 7	Соціальні послуги у територіальній громаді та особливості їх отримання. 7.1. Соціальні послуги та їх види. 7.2. Роль територіальних громад у системі надання соціальних послуг. 7.3. Підходи до надання соціальних послуг в громаді. 7.4. Особливості надання соціальних послуг в громадах особам з відповідним статусом. 7.5. Державний стандарт соціальної послуги соціальної адаптації осіб з відповідним статусом. 7.6. Реєстри суб'єктів надання соціальних послуг, е-карта послуг осіб з відповідним статусом в громадах. 7.7. Інформаційні картки соціальних послуг в громадах.	4	4

		Всього	28	0	28
ОК 3		Психосоціальна підтримка осіб з відповідним статусом			
Тема 1	Особливості комунікації з особами з відповідним статусом. Етичні аспекти.	2			2
	1.1. Соціально-психологічний контекст спілкування. Різниця у світогляді цивільних та ветеранів. 1.2. Особливості комунікації з ветеранами. Тригери та чутливі теми. 1.3. Особливості комунікації з членами сімей. Типові переживання членів родини. 1.4. Етичні принципи взаємодії. Конфіденційність і робота з інформованою згодою. Етичні межі професійної ролі та запобігання конфлікту інтересів. 1.5. Самодопомога та професійна тісна фахівця із супроводу. Профілактика емоційного вигорання і вторинної травматизації. 1.6. Супервізія та інтервізія як етичний стандарт. Принципи нейтральності та запобігання проєкціям у професійній діяльності.				
Тема 2	Психологічний травматичний досвід особистості.	4			4
	2.1. Визначення психологічної травми. Поняття травми у психології. Види психологічної травми. 2.2. Механізми виникнення психотравми. 2.3. Прояви та наслідки травматичного досвіду. Когнітивні прояви (порушення пам'яті, уваги, мислення). Емоційні прояви (тривога, депресія, гнів, провини). Поведінкові прояви (уникання, агресивність, адикції). Соматичні прояви (порушення сну, психосоматичні симптоми). 2.4. Травма та особистісний розвиток. Посттравматичний стресовий розлад (далі – ПТСР) та посттравматичне зростання. Вплив травми на ідентичність, систему цінностей і міжособистісні стосунки. Роль				

	сміслотворення у подоланні травматичного досвіду.		
	2.5. Допомога та шляхи інтеграції травматичного досвіду.		
	Перша психологічна допомога особам з відповідним статусом.		6
<i>Тема 3</i>	3.1. Поняття та методи психологічної діагностики		
	3.2. Особливості проведення первинної психодіагностики.		
	3.3. Первинне психологічне інтерв'ю.		
	3.4. Особливості психологічного стану осіб з відповідним статусом.		
	3.5. Взаємостосунки в сім'ї: вторинна травматизація, психологічне виснаження, зміна ролей в сім'ї, проблеми у взаєморозумінні та комунікації.		
	3.6. Протокол надання першої психологічної допомоги.		
	3.7. Практикум з надання першої психологічної допомоги особам з проявами гострої реакції на стрес та самостабілізації психологічного стану фахівця.		
	Передсуїцидальний стан, алгоритм дій.	4	4
<i>Тема 4</i>	4.1. Визначення та ознаки передсуїцидального стану.		
	4.2. Алгоритм дій при виявленні передсуїцидального стану.		
	4.3. Мультикомандний підхід у роботі з особами, що мають передсуїцидальний стан.		
	4.4. Практикум з надання першої психологічної допомоги особам, що перебувають у передсуїцидальному стані.		
	Взаємодія з родинами зниклих безвісти та алгоритм дій в комунікації з представниками відомчих органів.	4	4
<i>Тема 5</i>	5.1. Особливості психологічного стану сімей зниклих безвісти. Психологічна травма невизначеності.		
	5.2. Алгоритм дій та комунікація з сім'ями осіб з відповідним статусом.		
	5.3. Представлення інтересів родини в державних та інших профільних		

	структурах. 5.4. Допомога у правничих та соціальних питаннях. 5.5. Практичні кейси та дорожні карти вирішення проблемних питань.		
Тема 6	Формування стресостійкості, мотивації та цілепокладання. 6.1. Стресостійкість: природа стресу та його вплив на організм. Стратегії подолання стресу (копінгстратегії). Методи психологічної релаксації та відновлення. 6.2. Мотивація: види мотивації, методи підвищення особистої мотивації. 6.3. Цілепокладання: принципи SMART-цілей (конкретність, вимірність, досяжність, релевантність, часові рамки). Створення особистого плану розвитку.	4	4
Тема 7	Психологія конфлікту. Посередництво та медіація у профілактиці та вирішенні конфліктів. 7.1. Природа конфлікту. Типи конфліктів. Динаміка та стадії розвитку конфлікту. 7.2. Попередження конфліктів. 7.3. Медіація та посередництво. Визначення та принципи медіації. Роль посередника (медіатора). Етапи медіаційного процесу. 7.4. Практичні кейси та дорожні карти вирішення проблемних питань.	4	4
Тема 8	Вшанування пам'яті і героїзація Захисників та Захисниць України, ветеранів війни. 8.1. Психологічне значення культури пам'яті. Роль колективної пам'яті в ідентичності нації. Вплив героїзації на моральний стан суспільства. Колективна пам'ять як основа ідентичності. Героїзація як механізм подолання травми. 8.2. Форми вшанування. Психологічна функція меморіалізації. Меморіальні заходи, пам'ятники, музеї. 8.3. Залучення громади. Освітні програми для школярів та студентів. Роль засобів масової інформації у висвітленні подвигів.	2	2

Формування емпатії та поваги.		Всього	30	30
ОК 4	Ведення професійної документації та звітування			
Тема 1	Посадові обов'язки та права фахівця із супроводу ветеранів.	4	2	2
	1.1. Правниче забезпечення роботи фахівця із супроводу.			
	1.2. Посадові обов'язки фахівця із супроводу.			
	1.3. Посадові права фахівця із супроводу ветеранів.			
Тема 2	1.4. Відповідальність фахівця із супроводу.			
	Документообіг. Формування документів в державних органах та органах місцевого самоврядування.	2	2	
	2.1. Система документообігу фахівців із супроводу: класифікація, основні етапи, електронний документообіг.			
	2.2. Вимоги до складання та оформлення документів. Захист документації.			
Тема 3	2.3. Первинна документація фахівця із супроводу.			
	2.4. Особливості документообігу в державних органах та органах місцевого самоврядування.			
	Ведення Єдиного державного реєстру ветеранів війни (далі – ЄДРВВ).	4	2	2
	3.1. Основні етапи реєстрації ветеранів війни та членів їх сімей в ЄДРВВ.			
Тема 4	3.2. Супровід у процедурі підтвердження статусу: підготовка документів, процедура реєстрації, отримання статусу.			
	3.3. Виклики та проблеми у процесі реєстрації.			
	Основні принципи нормування та планування роботи, формування поточних та довготривалих планів. Звітність.	2	2	
	4.1. Основні принципи нормування та планування роботи фахівців із супроводу.			
Тема 4	4.2. Формування поточних та довгострокових планів.			
	4.3. Звітність. Види та терміни подачі			

	звітів.			
Тема 5	Співпраця з громадськими об'єднаннями ветеранів війни, органами виконавчої влади й місцевого самоврядування. 5.1. Співпраця з органами державної влади та місцевого самоврядування. 5.2. Співпраця з громадськими об'єднаннями ветеранів війни.	4	2	2
Тема 6	Розробка регіональних/місцевих програм розвитку територіальної громади в частині підтримки осіб з відповідним статусом. 6.1. Основні етапи розробки регіональної/місцевої програми підтримки осіб з відповідним статусом. 6.2. Структура програми підтримки осіб з відповідним статусом. 6.3. Обговорення програми. Залучення з відповідним статусом. 6.4. Реалізація програми. Залучення партнерів	8	4	4
Тема 7	Цифрова грамотність. 7.1. Основи роботи з комп'ютером та інтернетом. 7.2. Цифрова безпека. 7.3. Цифрова етика та відповідальність. 7.4. Використання цифрових інструментів у професійній діяльності фахівця із супроводу. Ведення соціальних мереж. 7.5. Розвиток цифрових компетентностей	6	4	2
	Всього	30	18	12
ОК 5	Адаптація до життя у територіальній громаді			
Тема 1	Ветерани війни і громада: стійкість громад і роль ветеранської спільноти в питаннях розвитку громади. 1.1. Роль ветеранської спільноти у зміцненні соціальної стійкості громади. 1.2. Участь ветеранів війни та інших осіб з відповідними статусами у розвитку місцевого самоврядування та громадських ініціатив. 1.3. Психологічна підтримка та	4	4	

	взаємодія у ветеранських і громадських середовищах.			
	1.4. Освітні та культурні проєкти за участі ветеранів війни.			
	1.5. Використання військового досвіду ветеранів війни для забезпечення безпеки і цивільного захисту громади.			
	1.6. Позитивні практики та успішні кейси співпраці громади і ветеранських організацій.			
	Ветеран війни як працівник. Міфи, потреби, особливості взаємодії з роботодавцями. Специфіка ветеранського підприємництва.	4	4	
Тема 2	2.1. Економічна інтеграція ветеранів війни: працевлаштування, бізнес, партнерства.			
	2.2. Потреби ветеранів війни на ринку праці: реальні інструменти підтримки ветеранів війни у сфері працевлаштування.			
	2.3. Взаємодія ветеранів війни з роботодавцями: успішна інтеграція у професійне середовище.			
	2.4. Специфіка ветеранського підприємництва.			
	2.5. Шляхи отримання фінансування для ветеранських проєктів.			
	2.6. Роль наставництва для розвитку ветеранів війни як підприємців і працівників.			
	Освітні можливості та професійна адаптація осіб з відповідним статусом.	6	4	2
Тема 3	3.1. Державні програми та ініціативи: безоплатне навчання в закладах вищої, фахової передвищої та професійної (професійно-технічної) освіти. Курси підвищення кваліфікації та перекваліфікації від Державної служби зайнятості.			
	3.2. Приватні та громадські ініціативи. Стипендії та гранти на навчання від благодійних фондів та громадських організацій. Спеціалізовані курси та тренінги від приватних компаній.			

	Волонтерські проєкти з навчання ветеранів новим навичкам.			
	3.3. Професійна адаптація та здобуття нової професії. Консультування та кар'єрне орієнтування. Профорієнтаційне тестування та консультації з фахівцями.			
	Відкриття власної справи. Грантова підтримка осіб з відповідним статусом.	6	4	2
Тема 4	4.1. Нормативно-правові акти щодо отримання грантів на власну справу, створення/розширення ветеранського бізнесу.			
	4.2. Ділова репутація грантоотримувача.			
	4.3. Умови отримання грантів. Пошук грантодавців.			
	4.4. Розробка бізнес-планів для отримання грантів.			
	4.5. Звітність щодо використання грантів.			
	Медичне забезпечення та реабілітація. Протезування і допоміжні засоби реабілітації.	5	4	1
	5.1. Законодавчо-правове підґрунтя отримання необхідних медичних послуг безоплатно за рахунок коштів програми медичних гарантій та інших програм медичного обслуговування.			
	5.2. Завдання та організація медичної служби Збройних сил України в мирний і воєнний час. Взаємодія військових частин та закладів медичної служби Збройних сил України.			
Тема 5	5.3. Умови діяльності медичної служби, їх вплив на організацію медичного забезпечення військ.			
	5.4. Взаємодія медичної служби Збройних Сил України із державною системою охорони здоров'я, її участь у створенні загальнодержавної системи екстремальної медицини.			
	5.5. Програми реабілітації для ветеранів війни після ампутацій, черепно-мозкових травм, уражень спинного мозку, посттравматичного синдрому.			
	5.6. Законодавчо-правове підґрунтя безкоштовного протезування кінцівок та			

	засоби реабілітації для військових та цивільних.			
	5.7. Види допоміжних засобів реабілітації ветеранів після ортопедичних, неврологічних травм.			
	Розвиток спорту ветеранів війни.	5	4	1
	6.1. Державна політика та програми з розвитку спорту для ветеранів війни. Специфіка впровадження національних стратегій та цільових програм.			
	6.2. Фінансування спортивної інфраструктури, обладнання та навчання тренерів.			
Тема 6	6.3. Адаптивний спорт: поняття, види та значення. Психосоціальна реабілітація та реінтеграція засобами адаптивного спорту.			
	6.4. Залучення громадських організацій: роль волонтерських та благодійних фондів у організації спортивних заходів.			
	6.5. Співпраця з міжнародними організаціями та участь у міжнародних змаганнях.			
	Всього	30	24	6
	Разом	148	62	86
	Підсумковий контроль – комплексне підсумкове тестування	2		